

בש"פ 1656/19 - דמיטרי לוינטנט נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1656/19

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

העורר:

דמיטרי לוינטנט

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטתו של בית המשפט המחוזית אביב-יפו מיום 3.3.2019 במ"ת 27125-02-19, למעצר עד תום ההליכים, שניתן על ידי כב' השופט צ' קאפח

בשם העורר:

עו"ד אלון שליכטר

בשם המשיבה:

עו"ד טל (אדיר) כהן

החלטה

1. לפניי ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוקה מעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזית אביב-יפו (השופט צ' קאפח) במ"ת 27125-02-19 מיום 3.3.2019, אשר קבעה כי קיימת תשתית ראיות לכאורה נגד העורר שיש בה כדי להצדיק את מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בגדרו של ת"פ 27330-02-19.

ההליכים הקודמים

2. ביום 12.2.2019 הוגש לבית המשפט המחוזית אביב-יפו כתב אישום נגד העורר המייחס לו מעשי עבירה כדלקמן: קשירת קשר, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); סחר בנשק בצוותא,

עמוד 1

עבירה לפי סעיף 144(ב2) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; נשיאת נשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין; וכן החזקת נשק, עבירה לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין (ריבוי עבירות).

3. על-פי עובדות כתב האישום, עובר ליום 28.9.2018 קשרו העורר ו-2 נאשמים נוספים (להלן: נאשם 1 ו-נאשם 2) קשר לסחור באמצעי לחימה מסוגים שונים. בו ביום, הנאשם 1 שוחח עם סוכן סמוי של משטרת ישראל (להלן: הסוכן) והציע לו לסחור יחד עמו באמצעי לחימה מסוג אקדח. לשם כך, ביום 8.10.2018, בשעה 18:05 לערך, נפגש הסוכן עם הנאשמים 1 ו-2. במהלך הפגישה, הציע הנאשם 1 לסוכן לקנות אקדח מסוג "ברטה" תמורת 10,000 ₪. למחרת, ביום 9.10.2018, בסביבות השעה 12:06, נפגשו הסוכן והנאשם 1, לאחר החלפת מסרונים. במקביל לכך, התקשר הנאשם 1 לנאשם 2 וביקשו לסדר פגישה עם העורר לצורך העברת האקדח. מספר דקות לאחר מכן, הנאשם 1 והסוכן פגשו בעורר אשר מסר לסוכן שקית ובה אקדח מסוג "ברטה" יחד עם 5 כדורים במחסנית ו-2 כדורים נוספים והדגים לו כיצד לפרק את האקדח. בתמורה לכך, מסר הסוכן לעורר סכום של 10,000 ₪ והלה עזב את המקום. לאחר מכן, הנאשם 1 והסוכן חזרו לנקודת המפגש במונית, כאשר במהלך הנסיעה מסר הסוכן לנאשם 1 סכום של 6,500 ₪ בעבור חלקו שלו ושל נאשם 2 בעסקה (להלן: האישום הראשון).

כמו-כן נטען כי ביום 5.2.2019 החזיק העורר בדירתו בבת ים תחמושת הכוללת 65 כדורים בקוטר 5.56 מחוברים בשרשיר ו-57 כדורים בקוטר 7.62 מחוברים בשרשיר (להלן: האישום השלישי).

4. בד-בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה להמעצרה עורר עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו. בבקשה הנטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר בעבירות המיוחסות לו במסגרת האישום הראשון, ובהן: דוחות פעולה מהימים 2.10.2018 עד 9.10.2018 מאת מפעיל סוכנים של היחידה המשטרתית; הקלטות ותמלול שיחות הטלפון שבין הנאשם 1 לבין הסוכן; הקלטה ותמלול הפגישות בין הנאשם 1 לבין הסוכן, לרבות המפגש בו בוצעה העסקה עם העורר; הודעות הסוכן במשטרה; פלטים של חברות התקשורת; טבלת יחידת העוקבים מיום 9.10.2018; וחוות דעת מומחה. כמו כן נטען, כי במקרה דנן חלה חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיפים 21(א)(1) ו-21(ב)(א)(1)(ג) לחוק המעצרים.

5. ביום 26.2.2019 התקיים בבית המשפט המחוזי דיון בבקשת המשיבה לעצור את העורר עד תום ההליכים. בגדרו, נתן העורר את הסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה בנוגע לאישום השלישי – תוך שהוא מסביר כי מדובר בתחמושת שנותרה בביתו מאז שירותו הצבאי – אך חלק על קיומן של ראיות לכאורה בנוגע לאישום הראשון. ביחס לאישום זה, אשר היווה בסיס לבקשת המעצר עד תום ההליכים, טען העורר כי הוא אינו מכיר כלל את המשיב 1; כי הוא לא נטל כל חלק במפגש שבמהלכו נמכר האקדח; וכי הראיות שנאספו נגדו אינן מספיקות כדי להוכיח את זיהויו כמבצע העסקה.

6. בהחלטתו מיום 3.3.2019 קבע בית המשפט מאכיימת שתיתשל ראיות לכאורה בעוצמה מספקת להוכחת אשמתו של העורר באישום הראשון. תשתית זו כללה, בין היתר, את תיעוד המפגש בין העורר לבין הנאשם 1 והסוכן; את הודעת העורר מיום 6.2.2019 כי הוא האדם המצולם בתמונה שבידי התביעה וכי מקום המפגש הינו במרחק של 2 דקות הליכה מביתו; את אישורו של העורר כי יש לו כובע מצחייה דומה עד כדי זה הלכובע שנצפה בתמונה; את תמונות דוחות העיקוב בו נראה מבצע העסקה נפגש עם הנאשם 1 והסוכן; את דוח המעקב המתעד את כניסת העורר לבנק לאחר ביצוע העסקה; את הודעת הנאשם 2, לו יש היכרות מוקדמת עם העורר, לפיה אחיו, הנאשם 1, פנה אליו כמה חודשים לפני העסקה.

וביקשו את מספר הטלפון הנייד של העורר וכן כי העורר אישר לפניו ששוחח עם הנאשם 1; את הניגוד בין הודעה זו לבין הודעת העורר במשטרה; ואת תמליל קלטת המפגש בין העורר לבין הנאשם 1 והסוכן, בה הנאשם 1 אומר לסוכן כי העורר צריך לטוס לאוקראינה; וכן נסיעת העורר לאוקראינה למחרת העסקה.

7. במקביל להחלטתו זו, הורה בית משפט קמא על הגשת תסקיר מעצר מטעם שירות המבחן שאמור להתייחס לנסיבותיו האישיות של העורר ולמסוכנות הנשקפת ממנו. כמו-כן, קבע בית המשפט את התיק לדיון ביום 17.3.2019 לצורך בחינת תסקיר המעצר בעניינו.

טענות הצדדים

8. העורר טוען כי אין כל היכרות מוקדמת בינו לבין הסוכן וכי לא קיימת תשתית ראייתית לכאורית בנוגע לאישום הראשון. ודוק: לטענת העורר, הסוכן עבר ריענון זיכרון לאחר מסדר הזיהוי בו לא זיהה את העורר כמבצע העסקה - זאת, לפני העימות עם העורר בו לפתע זיהה את הלה כמבצע העסקה. כמו-כן טוען העורר כי בית משפט קמא שגה כאשר ביסס את קביעתו על הדו"ח של תמלול ההקלטות מבלי ששמע את ההקלטות עצמן (שחלקים מהן ממילא משובשים) ועל תיאורו של מבצע העסקה על ידי הסוכן, שאיננו תואם את מראהו של העורר. העורר גם מלין על כך שבא-כוחו לא קיבל הזדמנות לטעון לעניין דוחות המעקב וכן על כך שלא נעשתה השוואת דובר - דבר הפוגם בזיהוי קולו של העורר בהקלטות. לחלופין, טוען העורר כי גם אם קיימת תשתית ראייתית המאמתת לכאורה את האישום הראשון, הרי שתשתית זו בעייתית. לטענת העורר, בנסיבות אלו, ולאור עברו הנקי, מן הדין למצוא עבורו חלופה למעצר מאחורי סורג ובריח.

9. המשיבה חוזרת על הטענות שנטענו על ידה בבית משפט קמא, תוך שהיא מדגישה את המסוכנות הנשקפת מהעורר כמי שנמצא עוסק בסחר בנשק. על יסוד טענות אלו, מבקשת התביעה כי לא נתערב בהחלטת בית משפט קמא וכי מן הדין להשאיר את העורר במעצר עד תום ההליכים.

דין והכרעה

10. בית משפט קמא קבע בהחלטתו כי מעצרו של העורר ייבחר בעוד ימים ספורים על בסיס תסקיר המעצר שהוזמן. החלטה זו הינה נכונה ומאוזנת. כמו כן לא מצאתי שום דופי בקביעתו של בית משפט קמא בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה. ראיות אלה אינן נטולות סימני שאלה, אך הן עוברות בהצלחה את המבחן של "אמנאמין": אמנאמין לראיות התביעה, האם היא אבהה כדילחייב את המסקנה שהעורר ביצע את המעשה המיוחס לו? (ראובש"פ 8087/95 זאדהנ' מדינת ישראל, פ"ד (2) 133, 163-167 (1996)). משכך, חולשתן של ראיות אלו, ככל שהיא קיימת, יכולה לכל היותר לתמוך במציאת חלופה למעצרו של העורר מאחורי סורג ובריח.

11. באשר לעניין האחרון, מבלי לקבוע מסמרות ומבלי להצר את שיקול דעתו של בית משפט קמא, סבורני כי יש מקום לבדוק ברצינות את האפשרות לקיים את מעצרו של העורר בתנאים של פיקוח אלקטרוני, תוך הטלת מגבלות וערובות נוספות. מדובר באדם נטול עבר פלילי; העבירות המיוחסות לו, בהתחשב בנסיבותיהן, אינן מצויות ברף גבוה של חומרה; וכפי שכבר אמרתי, הראיות שעל בסיסן תבקש התביעה להרשיע את העורר אינן נטולות סימני שאלה. אני מניח

שענינים אלה יקבלו התייחסות בתסקיר המעצר ובהחלטה שתינתן בעקבותיו על ידי בית משפט קמא.

12. בכפוף להערה זו, אני דוחה את הערר.

ניתנה היום, ז' באדר ב' התשע"ט (14.3.2019).

ש ו פ ט
